

श्लोकद्वयम्

गजेन्द्र मोक्षम्

ग्राहग्रस्ते गजेन्द्रे रुवति सरभसं ताक्षर्यं मारुह्य धावन्
व्याघूर्णन् माल्यभूषा वसन परिकरो मेघ गंभीर घोषः ।
आविभ्राणो रथाङ्गं शरमसि मभयं शङ्ख चापौ सखेटौ
हस्तैः कौमोदकी मप्यवतु हरिरसा वंहसां संहतेर्नः ॥

नक्राक्रान्ते करीन्द्रे मुकुळित नयने मूल मूलेतिखिन्ने
नाहं नाहं नचाहं न च भवति पुनस्तादृशो मादृशेषु
इत्येवं त्यक्तहस्ते सपदि सुरगणे भाव शून्ये समस्ते
मूलं यत्प्रादुरासीत् स दिशतु भगवान् मङ्गळं सन्ततं नः ॥

श्लोकत्रयम्

प्रातः स्मरामि भवभीति महार्ति शान्त्यै
नारायणं गरुड वाहन मञ्जनाभम् ।
ग्राहाभि भूत मदवारण मुक्ति हेतुं
चक्रायुधं तरुण वारिज पत्रनेत्रम् ॥

प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्ध्ना
पादारविन्द युगळं परमस्य पुंसः ।
नारायणस्य नरकार्णव तारणस्य
पारायण प्रवण विप्र परायणस्य ॥

प्रातर्भजामि भजता मभयं करं तं
प्राक् सर्वं जन्म कृतं पापं भयापनुत्स्यै ।
यो ग्राहवक्रं पतितान्घ्नं गजेन्द्रघोरं
शोकप्रणाशनं करो धृतशङ्खचक्रः ॥

श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातरुत्थाय यः पठेत्
लोकत्रयगुरुस्तस्मै दध्यादात्मपदं हरिः ॥

॥ इति श्लोकद्वयं श्लोकत्रयम् ॥

[HOME](#)

[STOTRA LIST](#)

[PREVIOUS ARCHIVE](#)

[NEXT ARCHIVE](#)

